

[Løje.]

i at faa at vide, hvad det er, der er sket, som har bevæget det ærede Medlem til at forlade den Linie, han tidligere var inde paa.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Henning Hasle har Ordet for en kort Bemærkning.

Henning Hasle: Det ærede Medlem Hr. Brorsen skuffede mig noget. Jeg rettede det direkte Spørgsmaal til det ærede Medlem: Saa længe denne Ordning varer, giver den saa Landbruget fuld Kompensation for Sterlingfaldet? Dette Spørgsmaal besvarede det ærede Medlem ikke direkte, men han drog andre Forhold ind. Jeg vil tro, at Grunden til, at det ærede Medlem ikke besvarede det direkte, er, at det ærede Medlem ikke vil bestride, at i de 3 Maaneder denne Ordning varer, giver den Landbruget fuld Kompensation for Kursfaldet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Jens Thomsen: Den højtærede Landbrugsminister udtalte til Forsvar for Landbrugets Indtægtsnedgang, at kun faa danske Borgere har haft stigende Indtægter siden Krigens Udbrud, og det er maaske rigtigt. Men der er i hvert Fald nogle Importører, de, der købte de billige Sterling uden at nedsætte Salgspriserne til Forbrugere, der tjente Millionbeløb, som man ved den ændrede Sterlingnotering havde berøvet Landbruget. Jeg vil da gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om han virkelig synes, det er forsvarligt at tage de mange Millioner fra de mange i Landbruget og give dem til de faa Storimportører, som havde denne Fordel.

Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen udtalte, at han repræsenterede Husmændene i Danmark. Jeg skal i denne Anledning oplyse om en Husmands Udtalelse forleden paa et Møde. Han sagde, at han vilde garantere for, at de menige Husmænd ude i Landet staar ikke bag de faa politiske Husmænd, som i Øjeblikket falder Landbrugsraadet i Ryggen.

Valdemar Thomsen: Paa det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasens Udtalelser kan jeg forstaa, at han forveksler sig selv og de faa, der har fulgt ham, med det lille Landbrug, og det er der vel ikke noget at gøre ved. Men naar det ærede Medlem — og det samme gælder den højtærede Land-

brugsminister — forsøger over for Tinget at fremstille mig som en mindreværdig Person, saa skal jeg kun minde om, hvordan Landsretten i sin Tid bedømte en Redegørelse fra de to Herrer, som var afgivet til dette høje Ting. Landsretten sagde nemlig om denne Redegørelse, at den var urigtig og misvisende. Derfor tror jeg, at de Herrer skal være noget forsigtige, før de næste Gang sætter sig paa den høje Hest.

Den højtærede Landbrugsminister fandt, at der laa en vis Storbondeforagt i min Kritik af det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen. Det er en stor Misforstaaelse. Nej, min Foragt gjaldt ikke Husmændene, men kun dem, der lader partipolitiske Hensyn være afgørende, naar det gælder rent erhversøkonomiske Spørgsmaal.

Over for den højtærede Landbrugsministers Paastand om, at det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen repræsenterer Halvparten af danske Husmænd, kan jeg nøjes med at henvise til en Udtalelse af Erhvervsudvalget, der repræsenterer 70 pCt. af de Andelsmejerier og ca. 90 pCt. af de Andelslagterier, hvor Landbrugernes Sammenslutning er repræsenteret, og inden for Landbrugernes Sammenslutning er det saadan, at Husmændene er i Flertal i Ledelsen. Naar en saadan Udtalelse da gaar stik imod den Anskuelse, som det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen forfægter, saa tror jeg ærlig talt ikke, den Paastand kan holde, at det ærede Medlem skulde repræsentere ca. Halvparten af Landbruget.

Den højtærede Landbrugsminister spurgte mig, om det var min Mening, at Kronen saadan skulde gaa op og ned, og hvad min Mening i det hele taget var med Udtrykket økonomisk Ligestilling for Landbruget. Jeg vil dertil svare, at det, jeg altid har stillet Krav om, det er en Valutapolitik, der giver Mulighed for, at Gennemsnitslandmanden kan tjene en Løn, som i Forhold til hans Evner, Energi og Uddannelse ikke er ringere end den, der kan tjenes i andre Erhverv. Jeg skal ikke have noget imod det, som Landbrugsministeren kalder en fast Pengeværdi, forudsat at man tager Hensyn til det, som jeg her har nævnt.

Den højtærede Landbrugsminister var i det hele taget meget forarget over min Ordførelse. Ministeren kan udmærket godt spare sig sin Forargelse. Han gaar aabenbart ud fra, at det, som er en hellig Ret for Arbejderne, bliver til en Forbrydelse, naar det er Landmænd, der staar sammen om Fællesinteresser og søger at røgte dem paa den Maade, det nu kan ske. Jeg ved ikke, om den højtærede Landbrugsminister